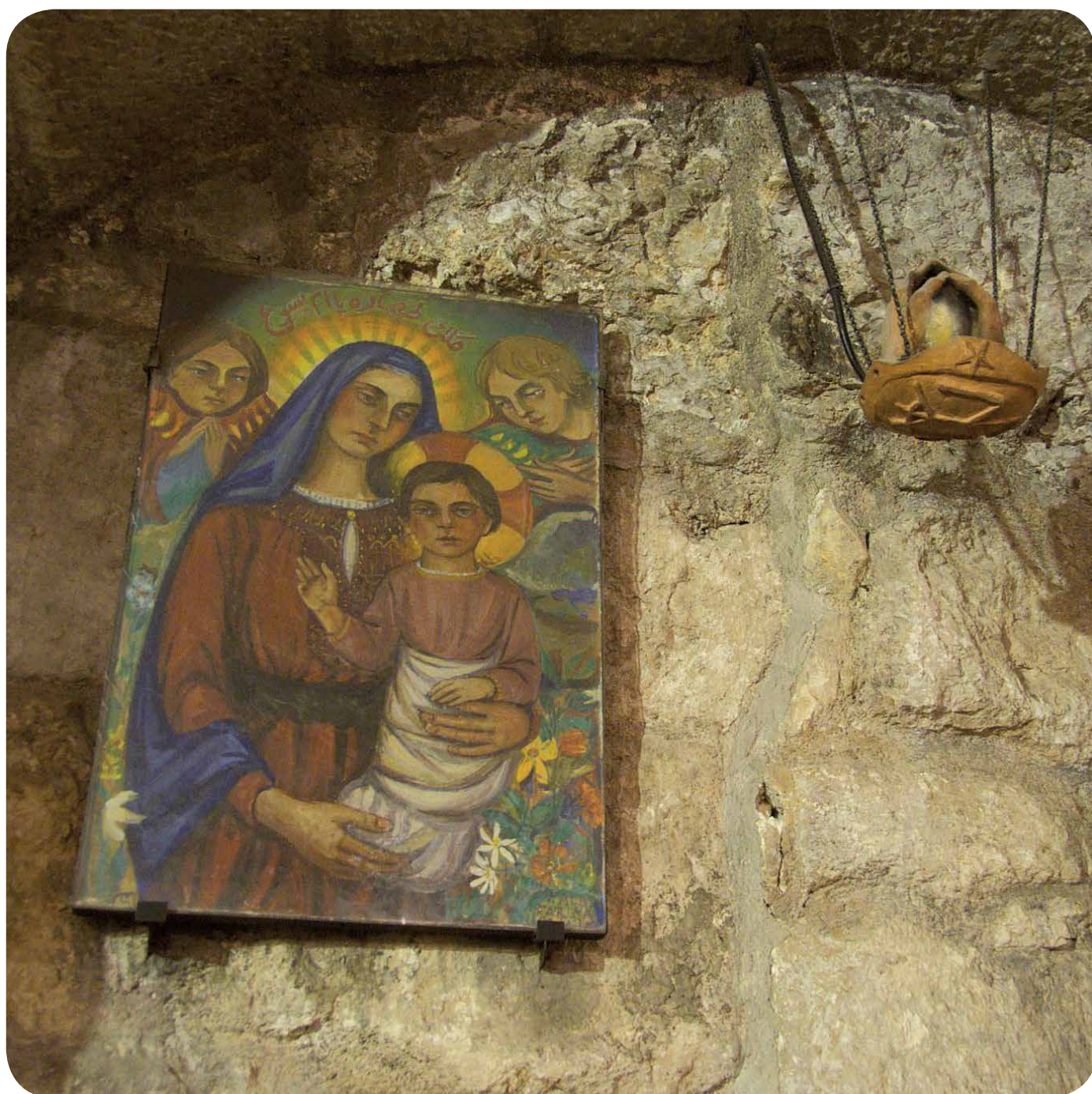

Bibel OCH BEKÄNNELSE

Nr 5 2013 – ÅRGÅNG 27. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

Från grottan under födelsekyrkan i Betlehem

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Lutherska Bekännelsekyrkans tidning.

Utkommer med 5 nummer om året.

Redaktion: Ingvar Adriansson, Birgitta Erlandsson, Lars Gunnarsson, Gunilla Hedkvist, Ingela Lindmark Edwardsen.

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson, Släntvägen 10, 33135 Värnamo, e-mail: in.adriansson@bredband.net

Redaktionssekreterare: Birgitta Erlandsson, e-mail: b-erlandsson@tele2.se

Expedition: Eivor och Kerstin Waljö, Lärkvägen 21, 33197 Värnamo, e-mail: waljo@tanno.se

Internet: www.bekannelse.se

Prenumerationsavgift 180 kr per år

och gåvor till tidningen: LBKs bankgiro 306-7345. Från utlandet: IBAN: SE 07 9500 0099 6042 0227 3365. BIC: NDEASESS.

Ange "pren." resp. "gåva till BoB" samt namn och adress.

**LUTHERSKA
BEKÄNNELSE-
KYRKAN (LBK)**

• Lutherska Bekännelsekyrkan är en evangelisk luthersk kyrka som tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda. Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

• Vår kyrkas tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära. Vi tror att Bibeln ska läsas utifrån dess egna anspråk och karaktär. Poesi ska läsas som poesi, historia som historia och så vidare.

• Vi bekänner oss till de lutherska bekännelse-skrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår kyrkas enda grundval: Bibeln.

• Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

• LBK delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av ett tjugotal kyrkor runt om i världen, bland annat Evangelisch-Lutherische Freikirche i Tyskland, Evangelical Lutheran Synod och Wisconsin Evangelical Lutheran Synod i USA. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktören

Det gamla kyrkoåret slutar med hur konungen, Herren Jesus, på den yttersta dagen återkommer i härlighet för att döma levande och döda. Det nya kyrkoåret, som vi nu går in i, börjar med Jesu ankomst till oss i förnedring för att frälsa oss. *Jag har inte kommit för att döma världen utan för att frälsa världen* (Joh. 12:47). Dom och frälsning, lag och evangelium, synd och nåd, förnedring och upphöjelse går som en röd tråd genom hela Bibeln. Domen, lagen och synden visar att vi utan Jesus är evigt förlorade. Guds evige Son blev människa och vår ställföreträdare för att frälsa oss undan domen och den eviga döden.

Utan Guds lag förstår vi inte att vi behöver en frälsare. Vi klarar oss inte inför domen utan Jesus. Ibland kanske vi tänker: "Så mycket jag skulle ha hunnit med om inte gudstjänsten kommit emellan." Vår gamla människa inom oss är motsträvig och vill inte lyssna till Guds ord.

Vad ska vi då göra för att Jesus inte bara ska rida in i Jerusalem utan också ta sin boning i våra hjärtan? Det berättades en gång om en man som sorgsen kom fram till en pastor och frågade hur han skulle bära sig åt för att få frid med Gud. Svaret blev kort och enkelt. "Du skall inte alls bära dig åt. Det som ska göras har redan Frälsaren gjort, det var därför han kom."

Se din konung kommer till dig! Det är inte bara sant på nya kyrkoårets första dag. Jesus har lovat att komma till oss även om vi bara är några få som samlas i hans namn. *Där två eller tre är samlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem* (Matt. 18:20). Där Ordet predikas och sakramenten förvaltas föds människor på nytt. Därför kan också vi ropa Hosianna som betyder "Herre hjälp". Under det nya året får denne konung vara din och min hjälp, det bergfäste som står stadigt under alla stormar.

*Hör på mig, ni som far efter rättfärdighet,
ni som söker HERREN.*

*Se på klippan, ur vilken ni är uthuggna,
och på gruvan, ur vilken ni har grävts fram.* Jes. 51.1

*Vi i redaktionen vill önska alla läsare en riktigt
God Jul och ett Gott Nytt år i Jesu namn.*

Gud och människa

Jesus som helgar och de som helgas är alla av en och samma släkt. Därför blygs han inte för att kalla dem bröder. (Hebr 2:11)

Varför blev Gud människa?

Frågan är gammal. Redan för snart 1000 år sedan ställdes den av Anselm av Canterbury, en av medeltidens namnkunnigaste skolastiker. Han försökte ge logiska svar på det som förnuftet egentligen inte kan begripa. Ett kort svar är att det berodde på Adams synd:

Genom en enda människa kom synden in i världen och genom synden döden, och så kom döden över alla människor, eftersom alla hade syndat.

Vi och alla andra människor skulle ha en dålig framtid om inte Gud hade blivit människa. Vi skulle vara dömda till evig död, det som Jesus framställer som det brinnande Gehenna. Men Gud vill inte ha det så. Han ville frälsa oss. Därför blev han människa. Han blev en av oss, vår bror.

Hur blev Gud människa?

Det här kunde redan Jesaja berätta om, 700 år innan det skedde:

Se, jungfrun skall bli havande och föda en son och hon skall ge honom namnet Immanuel.

Immanuel betyder "Gud med oss". Genom ängeln, som evangelisten Lukas berättar om, uppenbarar Gud för Maria hur det skulle gå till:

Den helige Ande skall komma över dig, och den Högstes kraft skall vila över dig. Därför skall också barnet kallas heligt och Guds Son. ... Ty för Gud är ingenting omöjligt.

För människans huvud är det här för stort att rymmas in. Det går emot våra erfarenheter. Händelsen saknar paralleller. Vi får bara böja oss i tillbedjan inför detta höga majestät.

Kristi två naturer

Vad tänkte Maria på när hon hade detta nyfödda barn i sin famn? Hon fick besök av herdar som berättade egendomliga, fantastiska saker om änglasång mitt i mörkret ute på ängen.

Vad månne det skulle bli av detta barn? Det fick hon veta så småningom, men nu kunde hon bara förundra sig. Simeon i templet skulle efter några veckor säga till henne att ett svärd skulle gå genom hennes själ. Hon skulle efter 30 år tvingas se detta älskade barn, som nu blivit en mogen man, förnedras på det värsta sätt genom att spikas upp på ett kors och dö.

Ändå var detta barn Gud

själv. Den kära barnpsalmen säger det så fint:

När juldagsmorgon glimmar jag vill till stallet gå, där Gud i nattens timmar re'n vilar uppå strå.

Det här kan förnuftet inte fatta. Därför vill man ändra till att det är "Guds Son" eller "Jesusbarnet" som vilar på strå. För sådant ska vi se upp: en oskyldig omformulering inrymmer en farlig villfarelse. Det som äventyras är den bibliska läran om Kristus som sann Gud och sann människa.

Tänk så fint Martin Luther har formulerat det i julpsalmen:

Du Herre, som har allting gjort, vars välde är så högt och stort, du ligger nu på hö och strå. Hur har du dig förnedrat så?

Detta människobarn växer upp och är större i klokhets än någon människa, eftersom han är Allvetande. Ändå måste han gå i skola och läsa läxor. Vid 12 års ålder undervisar han de skriftlärda. Ändå följer han med sina föräldrar och underordnar sig dem.

Han som äger himmel och jord möter umbäranden, han svälter, han fryser, han är trött och sörjer.

Det mest egendomliga av allt inträffar på korset: han ropar till Gud, sin far, som har övergett honom, även om han hade kun-

nat stiga ner från korset. Han, själv Gud, blir övergiven av Gud. Kan något sådant förstås av vårt förnuft? Sannerligen inte. Det är bara tron som kan ta tag i det.

Jesus måste lära sig lydnad genom sitt lidande för att kunna helga oss. Han måste bli en sann människa. Detta för att kunna vara vår ställföreträdare.

Vår ställföreträdare

I det gamla förbundets tid var översteprästen folkets ställföreträdare när han på den stora försöndningsdagen gick in i det allra heligaste för att offra för sina egna och folkets synder. Försöndningsmedlet var blod av tjurar och bockar. Hebreerbrevet säger att det är omöjligt att detta blod kunde ta bort synd. Dessutom måste det upprepas årligen.

Det krävdes ett bättre offer. Det var Jesu blod. Det gav en evig återlösning och behöver aldrig mera upprepas. ”Blodet

har runnit och världen är frälst”, sjunger vi i en sång. Därför är himlen öppen för alla människor, och alla inbjuds nu att komma dit genom Jesus, för vår ställföreträdare skull.

För att förverkliga den eviga rättfärdigheten måste han bli ett hjälplöst barn, precis som alla andra människor. Därför måste han uppleva alla smärtor, all svaghet som människor kan uppleva. Men han levde i allt utan synd. Ingen annan människa än den som har avlats av den Helige Ande, som Gud själv, har någonsin levt upp till den norm som Gud har ställt upp i sin lag. Men Jesus gjorde det.

Han fullgjorde vad vi borde och blev vår rättfärdighet.

Dessa båda sidor hör till: Jesus levde heligt och rent, och han tog på sig straffet som vi borde ha burit för vår synd. Så bytte han med oss: han tog vår synd, han gav oss sin rättfärdighet.

Därför kan vi i juletid fröjdas över att Jesus inte räknade det för simpelt att kalla oss bröder. Han är av samma släkt som vi. Han skäms inte för att ha horor och äktenskapsbrytare i sin stamtavla. Genom honom är de lika rena som vi som är döpta och tror på honom. Den skara som samlas inför tronen den dagen när han kallar oss är vitklädd. Den är renad i Lammets blod, även om den består av syndiga människor.

Därför får vi med Rosenius frimodigt inbjuda till den sanna julfröjden:

*Nu allt vad mänska heter, kom till denna julfröjd ren!
Fastän du ej är god och from, så är du ändå en
av dem som Gud till broder fått.
I krubbans barn du har allt gott.
Var då av hjärtat nöjd!*

Ola Österbacka

Julbön

Himmelske Far, i denna gåvornas tid tackar vi dig för den största gåvan, din egen käre Son. Du har gett oss ovärdiga syndare det bästa du har.

Herre Jesus, genom att bli människa uppenbarar du djupet i Guds makt och kärlek. Tack för att du avstod från ditt gudomliga majestät för att i ödmjukhet leva och dö för oss.

Helige Ande, du som lät Jesus födas av jungfrun Maria, låt Jesus födas i oss genom tron, så att vi lever här i tro tills vi får leva för alltid i himlen. Amen.

Ett oföränderligt budskap i en föränderlig värld

Bakgrunden till detta föredrag är diskussionen angående den kristna kyrkans allt mer försvagade roll i en sekulariserad värld. I vissa diskussionsinlägg menar man att kyrkan inte har hängt med i det framåtskridande och de förändringar som är kännetecknande för vår tid. Kyrkan måste anpassa sitt budskap efter tiden och modernisera sina verksamhetsmetoder, menar man. Människor i allmänhet frågar allt mindre efter kyrkorna och har problem med vikande besöksiffror.

Inget nytt under solen

Det som blivit gjort, kommer att göras igen, och det som hänt, kommer att hända igen. Det finns inget nytt under solen (Pred. 1:9). Ha detta ord i minnet när vi nu ska fundera över vår samtid och vårt budskap.

Det lär inte finnas någon som förnekar att vi lever i en föränderlig värld. All teknik och alla forskningsframsteg gör inte bara våra livsvillkor enklare utan förändrar också attityder och socialt umgänge. Nya s.k. sociala medier betyder att man inte behöver se varandra, inte höra varandras röster, utan umgås genom knapptryckningar och förkortade meddelanden.

Vi talar om en föränderlig värld och konstaterar att förändringen i de flesta fall är till den enskilda människans fördel. På snart sagt alla områden är världen föränderlig och vi följer med. Till och med världskartan har genomgått förändringar. Nya länder har tillkommit, stora imperier har försvunnit.

Tänk om vi fick besök av en man från församlingen i Korint som levde ca 60 e.Kr. Vad skulle han känna igen? Vad vore nytt? Snart sagt allt skulle vara nytt för honom. Språk och teknik, flyg, bilar, vägar, byggnader, kläder, livsstil, transporter, kommunikation och umgängesform skulle vara nytt och mycket främmande. Så annorlunda och totalt förändrade levnadsvillkor! Men mitt i sin förundran över allt nytt skulle han känna igen en sak: Evangelium! Och gemensamt med antikens människor har vi behovet av mat, sömn, vila, social gemenskap, trygghet och vård. Känslor, rädsla och oro. Sådant som inte kan ses med ögonen, kärlek, förtroligt umgänge och vänskap. Vi har frågor om livets korthet och om hopp inför döden. Mannen från Korint skulle säga som Predikaren: *Inget nytt under solen.*

Han skulle också väl känna igen människans natur, egoism, förtal, avundsjuka, stöld, olydnad, otukt och kanske det mest kännetecknande, likgiltighet. Allt sådant som i Bibeln kallas för synd. Vi minns Jesu ord: *Ty från hjärtat kommer onda tankar, mord, äktenskapsbrott, otukt, stöld, falskt vittnesbörd och hädelser* (Matt. 15:19). Det skulle han känna igen. Men kanske allra mest vår likgiltighet inför döden. Vad har vi för hopp bortom döden? Den frågan kan inte besvaras med semester, resor, pengar, aktier, fritidsstuga och segelbåt, utan kräver något helt annat! Inte kan vår själ mättas med allt detta?

Aposteln Paulus skrev till Ko-

rint: *Bröder, jag vill inte att ni skall vara okunniga i fråga om de andliga tingen. Ni vet att när ni var hedningar, drogs ni oemotståndligt till de stumma avgudarna* (1 Kor.12:1-2). Okunnigheten om just de andliga tingen som var ett problem i Korint är precis samma problem för den moderna människan. Också den moderna människan är religiös.

Nu ska vi tänka på något som är verkligt oföränderligt, ja, som är evigt och förblir i evighet. Vad kan det vara? I Ps. 119:89 står det: *För evigt, HERRE, står ditt ord fast i himlen.* I NT påminns vi om att han som steg ned från himlen hit till jorden också är evig: *Jesus Kristus är densamme i går och i dag och i evighet* (Hebr. 13:8). Han är personligen evig precis som hans ord är det.

Mitt i förändringens värld, mitt upp i framstegens och förvandlingens värld finns det något som står absolut orubbligt och är och förblir detsamma. Och vi ska göra på samma sätt som aposteln säger till korintierna i 2 Kor 4:18: *Vi riktar inte blicken mot det synliga utan mot det osynliga. Ty det synliga är förgängligt, men det osynliga är evigt.* Det förgängliga och föränderliga har vi runt omkring oss var vi än ser. För att se det "osynliga" måste blicken riktas mot det och det gör den när vi vänder oss till Guds ord. *Ty vi lever här i tro, utan att se* (2 Kor.5:7). Och den tro Paulus talar om ges en definition i Hebr. 11:1: *Tron är en övertygelse om det man hoppas, en visshet om det man inte ser.*

Gud är densamme

Hos Gud sker ingen förvandling eller växling av ljus eller mörker (Jak. 1:17). Han förändras inte av att vår värld förändras eller att det sker nya upptäckter och framsteg, att vi kan klyva atomer, göra mån-färder, hjärtransplantationer och avläsa DNA-spiralen. Gud vet hur atomen är uppbyggd, han formade DNA-slingan och han beräknade hjärtats kapacitet för att pumpa runt blodet i kroppens rörledningar.

När nu materialism och likgiltighet har tagit överhand i välfärdsstaternas kyrkor som förlorar besökare, frågar man sig: Vad ska vi göra? Hur ska vi få människor att lyssna till kyrkans budskap? Vi har sett alla dessa fatala misslyckanden med karismatik, ekumenik, liberalteologi och anpassning till världens väsen genom att förvandla gudstjänsten till show och underhållning. Musikmässigt kan man inte avgöra om man är på Roskildefestivalen eller på den s.k. Jesusfestivalen. Vi lever i en ny tid, det är 2013, man måste skrika för att överrösta musiken och sin hörselskada.

I Gal. 6:7 skriver aposteln: *Gud bedrar man inte*. Gud ser och vet allt. Han läser våra tankar och han vet att vi är stoft. Med sin lag överbevisar han oss om synd. Med samma lag överbevisade han Abraham, Mose, Paulus, Petrus, fångvaktaren i Filippi och den etiopiske hovmannen. Det finns ingen annan väg. Den människa som har nog i sin egen kraft, hon som älskar att tala om sin myndighet, hon behöver inget evangelium. Hon behöver ingen kyrka och inte heller någon Frälsare. Hon har nog av sig själv och vill "växa". Hon har behov som inte på någon punkt möter kyrkans budskap. Om hon vid något tillfälle skulle höra lagens predikan blir hon följdriktigt arg

på både präst och kyrka. Då är det lugnare att drömma sig bort med att spela GTA 5, där är inget som stör, spelet kan ju alltid startas om. Och som näringstillskott för själen serveras våld, droger och sexism som religion.

Vägen tillbaka heter omvändelse, ånger och tro. Det finns ingen annan räddning. Det hjälper inte att höja volymen, öka breddbandshastigheten eller träna mer. Du ska möta din Gud och han är inte mutbar. Han kräver alldeles för mycket av dig, du måste få hjälp. Den hjälpen heter Jesus och han har kommit till dig.

Guds budskap är oföränderligt och evigt

Den värld som bullrar utanför ska inte påverka eller avgöra vad som ska sägas inne i kyrkorummet, det ska uteslutande Guds ord göra. Ibland hör vi hur människor säger: "Vi ska inte stänga in oss i kyrkorna." Jo, det är precis vad vi behöver. Där ska vi stänga ute den värld som hatar Frälsaren, Guds Son. Där ska vi för egen del ta emot nåd och förlåtelse. Sen ska vi gå ut styrkta av evangelium för att ha kraft att "stå djävulen emot". Och det är just den bullrande världen som ska möta det budskap som är oföränderligt och evigt. När en människa kommer till kyrkan är det inte som ett besök på biografen eller teatern, det är mer än ett besök. Det är ett deltagande i och ett möte med den treenige Guden själv och hans ord och sakrament. När Ordet föreläses reser sig församlingen och lyssnar i tillbedjan och stillhet. I tillbedjan bekänner den troende sin tro på Gud som skapat, återlöst och kallat henne och som uppehåller allt med sitt mäktiga ord.

I den oroliga värld som rusar mot sin undergång ska det intill tidens slut finnas ett folk som följs

och bärs av sin Herre och hans evangelium. Petrus skriver: *Med Guds makt blir ni genom tron bevarade till den frälsning som finns beredd och skall uppenbaras i den sista tiden* (1 Petr. 1:5). Då har det oföränderliga budskapet utfört vad det var sänt att utföra mitt i en föränderlig värld. Jesus sade till de judar som hade satt tro till honom: *Om ni förblir i mitt ord, är ni verkligen mina lärjungar, och ni skall förstå sanningen, och sanningen skall göra er fria* (Joh. 8:31-32).

Ibland hör vi människor önska att de kunde förändra världen. Det behövs inte, den förändras hela tiden. Men all förändring börjar i människans hjärta. För LBK gäller samma förmaning som den Timoteus fick: *Ge akt på dig själv och på din undervisning, och håll troget ut med den. När du gör det, frälser du både dig själv och dem som lyssnar på dig* (1 Tim. 4:16). Vi behöver inte anstränga oss att förändra världen. Den styrs av krafter som vi inte förmår påverka. Men låt oss hjälpas åt att stå fasta på Ordets grund och påverka vår samtid med ett budskap som är en hemlighet för allt förnuft.

I den här världen befinner vi oss ett kort ögonblick. Den hinner påverka oss på många sätt, men det oföränderliga budskapet består och dess kraft består. Den fiende vi mött har våra fäder mött, den sorg vi fick erfar har fäderna också erfarit, men det största av allt, den synd vi kände har vår Frälsare burit i sin kropp upp på korset. Det hem vi kommer till var berett åt oss före världens grundläggning. Om vi i likhet med Predikaren insett att "inget är nytt under solen" så gällde det bara hit, för nu är allting nytt. Han som sitter på tronen säger: *Se, jag gör allting nytt*. (Upp. 21:5). Amen.

Alvar Svenson

Obesvarade frågor

Varför ger inte Bibeln svar på många frågor som vi kämpar med? Det är så frustrerande att så ofta få höra: "Den frågan får vi inget svar på i Bibeln."

Många kristna uttrycker samma frustration och motståndare till Bibeln försöker ofta utnyttja detta irritationsmoment, så låt oss förklara det.

Ofullständig uppenbarelse

Det fördolda hör HERREN, vår Gud, till. Men det uppenbarade gäller för oss och våra barn till evig tid, för att vi ska följa alla ord i denna lag (5 Mos. 29:29). Vi förstår till en del och profeterar till en del (1 Kor. 13:9). Alla Guds verk är sådana att människan inte förmår fatta vad som sker under solen. Ty hur mycket människan än bemödar sig med att utforska det, förstår hon det ändå inte (Pred. 8:17). Vi gör både oss själva och andra en tjänst om vi håller fast vid och förmedlar denna sanning: Gud döljer viss information för oss.

Tillräcklig uppenbarelse

Vi gör också oss själva en tjänst genom att skilja på vad vi *behöver* veta och vad vi *vill* veta. I Joh. 21:18-22 blev Petrus påmind om sin förestående död och blev plötsligt väldigt intresserad av vad som skulle hända med Johannes. Petrus ville veta hur det skulle bli med Johannes död, men behövde han veta det? Inte enligt Jesus som svarade: *Vad rör det dig? Följ du mig.* Petrus visste allt han behövde veta om att vara den lärjunge och apostel som Jesus kallat honom att vara.

Det är lätt att falla offer för tanken att detaljerad kunskap löser alla problem eller automatiskt berikar våra liv. Det har aldrig varit så. *Med stor vishet följer stor oro, ökad kunskap ger ökad smärta* (Pred. 1:18). Vår Skapare väljer ofta att bespara oss sorg genom att inte ge oss svar på våra frågor. Hur kan vi få alla geologiska bevis att gå ihop med berättelserna om skapelsen och den stora

floden? Kommer odöpta barn till himlen om de dör? Kommer familjens husdjur till himlen när de dör? Det är inga dumma frågor. Det är inte fel att fråga, men det är fel att kritisera Gud för att han inte ger oss de svar vi vill ha. Vi behöver inte veta svaren. Det vi vet är att Gud är full av nåd och barmhärtighet, god och rättvis och nära förtrogen med allas liv och död. Det vi behöver har Gud gett oss.

Underbar uppenbarelse

Gud har tydligt uppenbarat saker vi behöver veta. Han ger tydliga besked om mänsklig synd och gudomlig nåd, om att vi behöver och har fått en Frälsare, om hur vi tar emot frälsande tro och sedan ger uttryck för tron genom att leva i kärlek till Gud och vår nästa. Denna uppenbarelse är så mycket viktigare än annat som kanske väcker intresse och nyfikenhet. Guds avsikt är att ge oss himmelskt medborgarskap och stimulera oss att nå fram till andra och söka deras frälsning. I den himmelska härligheten får vi veta mera. Genom att begränsa den information han ger nu får han oss att fokusera på vad han *har* uppenbarat och vi blir rikare på grund av det.

Vårt största problem är egentligen inte att besvara alla brännande frågor vi kan tänka ut. Huvudproblemet har mer att göra med de svar vi behöver och redan har i Bibeln men är så tröga att ta emot, hålla fast vid och leva efter. Vägen till sann vishet ligger i att som förlättna syndare med alla våra mänskliga begränsningar låta Gud vara Gud. Låt oss glädjas åt vår Frälsare, anförtro honom våra begränsningar och ödmjukt tjäna honom och varandra. Vår kallelse är att sätta mer värde på förnöjsamhet än nyfikenhet, att fokusera på rättfärdiggörelsen och helgelsen i stället för spekulationer.

*Av prof. Forrest Bivens,
Forward in Christ 9/13*

Mission i Ryssland

Kära vänner i Kristus! Vi är Manuel och Stephanie Drechsler, en pastorspraktikant och en kyrkomusikstudent från er tyska systerkyrka. Vi vill gärna berätta för er om den missionsresa vi nyligen gjorde till vår Lutherska systerkyrka i Ryssland, om församlingarna vi besökte och det vi fått chansen att uppleva.

Vi hade bestämt oss för att åka utomlands och hjälpa till vid ett lutherskt missionsprojekt och kontaktade därför Wisconsin Evangelical Lutheran Synod (WELS). Kunde vi göra nytta vid något av deras missionsfält? Överraskande nog föreslog de Ryssland, och erbjöd oss även ekonomiskt stöd om vi valde att åka dit. Trots att vi aldrig ens sagt ett enda ord på ryska tackade vi JA, och äventyret kunde börja...

1990 började WELS söka efter en plats att utgå ifrån i sitt missionsarbete i Ryssland och ungefär två år senare skickades 7 missionärer till Novosibirskområdet i landets södra del. Med Guds hjälp och välsignelse kunde de grunda kyrkan "Concord Evangelical Lutheran Church". Idag består kyrkan av fyra församlingar (i Novosibirsk, Iskitim, Akademgo-

Gudstjänst ledd av pastor Wolfgramm

rodok och Tomsk) och har totalt 320 medlemmar. I kyrkan arbetar två amerikanska heltidsmissionärer och två ryska pastorspraktikanter.

Eftersom våra språkkunskaper inte sträckte sig mycket längre än till "Hej", "Hejdå" och "Tack", var det nästan omöjligt för oss att nå ut till ryssarna på ett personligt plan. Vi fick istället hålla i presentationer om Tyskland och vår evangelisk-lutherska frikyrka (ELFK), förbereda lekar och lektioner för bibelskolan samt dela ut böcker och skrifter. En annan uppgift var att undervisa i English Club som anordnar en gratis språklektion varje vecka. Deltagarna lär sig engelska genom att lyssna och prata om en bibelberättelse

och på så sätt får även den Helige Ande möjlighet att verka i deras hjärtan.

Eftersom det ryska kyrkoåret ligger ungefär två veckor efter det som följs i västra Europa blev Manuel ombedd att översätta sina senaste predikningar från tyska till engelska. Därefter översattes de till ryska och lästes under gudstjänsterna. Stephanie spelade piano till psalmerna, gav pianolektioner och assisterade både barn- och vuxenkörerna.

Det bästa med vårt ryska äventyr var att möta familjerna Wolfgramm och Foxen. Det var de missionärsfamiljer som vi arbetade mest med. Det var väldigt roligt och en stor välsignelse att få lära känna dem, utbyta idéer och bara umgås.

Efter vårt missionsarbete i Novosibirsk passade vi på att semestra i Moskva och S:t Petersburg. Genom soffsurfing fick vi bo i ett par ryska hem. Soffsurfing innebär att man genom en Internetsida kontaktar en lokal värd och sen bor hos denne helt gratis.

Pastorsfamiljerna Wolfgramm och Foxen. Artikelförfattarna Stephanie och Manuel Drechsler längst t.v.

Det är ett bra sätt att spara pengar, utforska städer och lära känna ett lands seder. Vi rekommenderar det verkligen!

Vi har upplevt mycket som är typiskt för Ryssland under vår resa. Ett exempel är att människor ofta ser avvisande ut men är vänliga och välkomnande när man lär känna dem. Ett annat är att kvinnor sällan hälsar genom att ta i hand (speciellt inte när de hälsar på män), och ett tredje att

det tråkigt nog kan vara farligt att dricka kranvattnet. Dessa skillnader mellan Ryssland och Tyskland har dock inte påverkat vår trivsel det minsta. När vi ser tillbaka på resan, inser vi att vi hade det fantastiskt bra under våra två månader i utlandet!

Trots att den ryska kyrkan har mött både med- och motgång, har Gud alltid tagit hand om sina barn. Under 2013 kommer ytterligare några lärare från WELS för

att stödja arbetet i Tomsk för att församlingen där ska kunna växa och evangeliet spridas till Rysslands nordliga delar. Må Gud fortsätta att välsigna arbetet bland våra ryska vänner i tron!

Era syskon i tron,

Manuel & Stephanie Drechsler

För mer information (på tyska) kan du gå in på bloggen www.freshdux.de eller gilla "WELS mission in Russia" på facebook.

Biblicum 45 år

Stiftelsen Biblicum grundades 8 oktober 1968. De 45 åren uppmärksammades vid en Biblicumdag i Ljungby den 21 september. Temat var **Bibelns avgörande betydelse**. I föredraget *Bibelns budskap och personlig tro, en historisk återblick* gav Alvar Svenson bl.a. en fängslande skildring av sin bakgrund i Bibeltrogna Vänner och hur han först kom i kontakt med Biblicum och sedan studerade vid dess institution i Uppsala i början av 1970-talet. Egil Edvardsen, som också fick utbildning vid Biblicum på 70-talet, höll ett föredrag om Bibelns inspiration och tillförlitlighet. Seth Erlandsson var Biblicums förste föreståndare 1970-1986. Han höll två föredrag, *Bibelns böcker och Bibelns Kristus* och *Bibelsyn och bibelbruk*.

Den som vill lyssna på föredragen kan gå in på Biblicums hemsida: www.biblicum.se

LBK i Norrköping-Västerås 20 år

I samband med en församlingsstämma i Norrköping 13 oktober uppmärksammades att det är 20 år sedan LBK i Norrköping-Västerås bildades. Thomas Erlandsson gjorde en återblick över hur församlingens verksamhet hela tiden varit rikt välsignad, även under de många åren utan egen pastor. Tim Buelow verkade år 2000-2002 som

Pastor Hedkvist

Kyrkkaffe i Norrköping

församlingens pastor och bodde då i Norrköping med sin familj. Sedan 2006 är Stefan Hedkvist kyrkoherde.

Kyrkhelg i Ljungby

Helgen inleddes fredagen den 1 november med en ungdomskväll som samlade ca 25 ungdomar. Efter en uppskattad tacobuffé höll Hans Ahlskog ett föredrag med temat *Att vara ung och kristen i en tuff värld*. Det gav upphov till livliga samtal med många frågor och svar.

Lördagens program berörde ämnet för den aktuella helgen i två föredrag av Hans Ahlskog: *Helgonens rättfärdighet genom tron* och *Helgonens goda gärningar*. Alvar Svensons föredrag *Den kristna kyrkan i en*

föränderlig värld, som finns att läsa i förkortad form i denna tidning, lästes av Lars Gunnarsson p.g.a. Alvars sjukdom. Dagen avslutades med sång- och musikafton, aftonbön och ungdomskväll.

Vid söndagens högmässa predikade Hans Ahlskog över söndagens tema "Samhällsansvar" med utgångspunkt från Matt. 22:15-22.

Musikkväll i Markuskyrkan och Ahlskogs predikan finns på markuskyrkan.net

Klädinsamling

På eftermiddagen den 1 nov. packade medlemmar ur Damlaget varma kläder som samlats in till "fadderförsamlingen", den romska församlingen i Dunavtsi, Bulgarien. Två pallar med vinterkläder har nu skickats dit. Kvällen ägnades sedan åt knytkalas och ett möte där bl.a. framtida stödinsatser diskuterades. Hittills har 40 000 kronor samlats in. En stor del av de insamlade pengarna går till stöd åt blivande präster i vår systerkyrka i Bulgarien.

Varför JESUS är bättre än tomten

Tomten bor i Nordpolen.

JESUS är överallt.

Tomten kommer på julafton.

JESUS är hos dig alla dagar.

Tomten låter dig sitta i knät.

JESUS tar dig i sina armar och bär dig.

Tomten vet inte vad du heter. Han säger: "Hej, vad heter du?"

JESUS vet vad vi heter innan vi själva vet det.

HAN vet var vi bor.

HAN vet vad som ska hända oss.

HAN vet allt om oss.

HAN vet till och med hur många hårstrån vi har på huvudet.

Tomten har en mage som ser ut att vara full av godis.

JESUS har ett hjärta som är fullt av kärlek.

Tomten säger: "HOHOHO".

JESUS säger: "Jag älskar dig".

Tomten säger att du inte ska vara ledsen.

JESUS säger: "Kasta alla bekymmer på mig. Jag hjälper dig."

Tomten får dig kanske att skratta.

JESUS ger dig en glädje som gör dig stark.

Tomten lägger julklappar under granen.

JESUS ger sig själv åt dig.

HAN dog på korset för dina synder.

HAN uppstod på tredje dagen.

HAN hjälper dig att leva och är med dig när du ska dö.

HAN väntar på dig i himlen.

Det går verkligen inte att jämföra tomten med Jesus. Vi måste komma ihåg VEM julen handlar om. JESUS är orsaken till att vi firar jul. JESUS är bäst, mycket bättre än tomten!

GOD JUL!

B.E.

FÖR BARN • FÖR BARN • FÖR BARN • FÖR BARN • FÖR BARN • FÖR BARN • FÖR BARN

Hedra din far och mor

Med detta bud vill Gud upprätthålla god ordning i samhället. Det är ingalunda så att Gud endast bryr sig om vad som försiggår i det andliga regementet, kyrkan, utan han är också mån om att livet i samhället går tryggt och städat till.

Hemmet är ett samhälle i miniatyr och det finns en av Gud insatt överhet som ska leda arbetet där: föräldrarna. Dessa ska bestämma över sina underlydande, barnen, vilka i sin tur är skyldiga föräldrarna all heder och respekt. Olydnad är både synd mot föräldrarna och mot Gud.

Orsaken till att ett barn är skyldigt att hedra sin far och mor är inte dessas förträfflighet i sig, utan orsaken är enbart att Gud vill ha det så. Luther skriver i Stora katekesen:

Därför skall man inpräglad hos de unga, att de skola hava sina föräldrar, som äro i Guds stad och ställe, för ögonen och, även om de skulle vara ringa, fattiga, skröpliga och besynnerliga, dock betänka, att de äro fader och moder, av Gud givna. För sin vandels och sina fels skull äro de icke berövade den heder, som tillkommer dem. Därför bör man icke hava anseende till personen, hurudana de äro, utan till Guds vilja, som så inrättar och ordnar.

När man är ung upplever man ibland att föräldrarna är gammalmodiga och inte har förståelse för att man vill handla på ett visst sätt i en given situation. Man tycker att man vet så mycket bättre själv. Det kan också i verkligheten vara så att föräldrarna inte är så väl underrättade om saker och ting. Det oaktat är de föräldrar och därigenom värda att bli åttlydda. I samband med detta bud passar det också bra att säga något om lydnad för också annan överhet än föräldrarna. Så gör också Luther i sina katekeser. Han skriver i Stora katekesen:

Den som nu är lydig, villig och redo att tjäna samt gärna gör allt för att hedra sin överhet, han vet, att han

gör vad som är Gud välbehagligt och att han får glädje och lycka till lön. Vill han däremot icke med kärlek göra detta, utan föraktar överheten, är gensträvig eller uppstudsigt, så må han återigen veta, att ingen nåd eller välsignelse vilar över honom.

Bibeln talar på många ställen om lydnad för världslig överhet och fordrar att alla människor ska underkasta sig det som överheten befäller. I Romarbrevet 13 skriver Paulus (v. 1–2): *Varje människa skall underordna sig den överhet hon har över sig. Ty det finns ingen överhet som inte är av Gud, och den som finns är insatt av honom. Den som sätter sig emot överheten står därför emot vad Gud har bestämt, och de som gör så drar domen över sig själva.*

Paulus säger att all överhet är av Gud, vare sig den är ond eller god. När Jesus står inför Pilatus fränkänner han inte denne världslig makt utan understryker att han har fått den från ovan (Joh 19:11). Och Petrus påminner slavarna att de ska underordna sig sina herrar och visa dem respekt, oberoende av om dessa är milda eller hårda (1 Petr 2:18).

På samma sätt som alla de andra buden tar fast oss redan på tanke-nivå, så gör också detta bud det. Paulus skriver till slavarna i Efesus, de som hade blivit omvända till kristendomen, att de inte ska vara ögontjänare som försöker ställa sig in hos människor, utan att de i stället ska vara Kristi slavar som helhjärtat gör Guds vilja (Ef 6:6).

Visst kan vi låtsas vara flitiga i vår anställning och kanske vi bjuder till lite extra när vi är iakttagna, men inför Gud är vi alltid blottade och nakna. Med sådana trick lurar vi inte Gud, utan vi står skyldiga och dömda inför honom också inför detta bud.

På samma sätt är det inför de lagar som finns i samhället. Kanske vi inte tar det så noga med hastig-

FJÄRDE BUDET

Guds tio bud blev genom Martin Luthers lilla katekes våra förfäders värdegrund. Men har de någon aktualitet i dagens värld? Gäller de oss?

hetsbegränsningarna, men när vi möter lagens väktare är vi nog snabbt med foten på bromspedalen. Eller kanske vi inte är ärliga i affärer, kanske vi fuskar med skatterna och annat som är oss pålagt av överheten. Allt detta är synd, nattsvart synd inför Guds heliga ögon. Med vår ögontjänst kan vi kanske lura människor, men Gud kan vi inte lura. Han ser hur vi kör på sträckorna mellan fartkamerorna, Han ser de inkomstposter som vi utelämnat från vår skattedeklaration.

Gud ser, och orden i Rom 13 dömer oss: *De som gör så drar domen över sig själva.* Ögontjänst lämpar sig bra för världsliga människor. Så länge man inte råkar ut för överhetens svärd (Rom 13:4) går det bra att trotsa överheten. Men för en kristen är det inte lika enkelt. En kristen bör också ta hänsyn till sitt samvete: *Därför måste man underordna sig den inte bara för straffets skull utan också för samvetets skull.* (Rom 13:5)

Måste man då som kristen alltid lyda överheten? Ja, förutsatt att man inte genom lydnad för överheten gör sig skyldig till olydnad mot Gud (Apg 5:28). Om överheten, vilken form den än har – föräldrar, lärare eller statsmakt – vill hindra de kristna att tjäna Gud, ska de kristna inte ta någon hänsyn till vad de styrande befäller. Gud går alltid i första rummet. Men i allt övrigt är lydnad mot överheten fast påbudet.

Till eftertanke

Avfallet inom svenska kyrkan är så stort att t.o.m. icke-troende höjer på ögonbrynen. Så här skriver Birger Schlaug i tidningen Dagen 2013-10-17

En politiskt korrekt gud är inte Gud

I skuggan av uttalanden från Anna Anka har det varit kyrkaval i vårt land. I detta val ställde, som vanligt, politiska partier upp. Dessa partier har tagit beslut på sina kongresser om en rad frågor som rör kyrkan. Även beslut som egentligen har teologisk bäring. Det är möjligen det som kallas folkkyrka. I demokratins namn ska man kunna bestämma vad Gud tycker.

Det är naturligtvis befängt. Som icke-troende, men intresserad av religion och livsfrågor, anser jag förstås att en liberal kyrka, där man får tycka lite vad som helst, är trevligt. Att kyrkan ska viga samkönade par i Guds namn är ju trevligt, demokratiskt och humanistiskt på alla möjliga sätt. Tycker jag.

Men jag är inte teolog, jag anser mig inte kompetent att avgöra vad Gud, om han nu finns, anser i denna fråga. Och ändå är jag nog väl så bevandrad i Bibeln som de flesta som står på valsedlarna, vågar jag påstå.

Tanken att en kyrka ska vara en demokratisk församling är i sig fylld av motsägelser. En kyrka baserad på en helig urkund, som man utgår från bär på Guds ord, är rimligen auktoritär i den bemärkelsen att det är Guds ord som gäller. Inte

folkflertalets. Det är således Bibeln som utgör grunden för vad kyrkan ska tycka och tänka, inte socialdemokraternas partikongress.

En kyrka som anpassar sina grundläggande teser efter politiska vindar känns mycket trevlig, men alls inte trovärdig. Jag tror, att om det finns en Gud, så inte anpassar han sig till det som för tillfället uppfattas som politiskt korrekt. Det känns lite grand som om en kyrka baserad på demokratiska beslut anser att Gud ska anpassa sig till de fattiga syndare som bevisar till exempel Socialdemokraternas partikongress. Eller Centerns riksstämman. Eller något annat världsligt fora där demokrati, i betydelsen majoritetsbeslut, råder.

Kyrkans angelägenheter bör vara kyrkans. Sedan kan vi som står utanför, eller som besöker den någon gång i sorg eller glädje, tycka vad vi vill.

Vi kan tycka att den är stockkonservativ. Men låt den i så fall få vara det. Vi kan tycka att de heliga urkunder som religioner bygger på är totalt omoderna, med värderingar som inte hör hemma i en modern tid, men låt det då få vara så.

En Gud som håller upp fingret och ser vart det blåser är inte mycket till Gud. En kyrka som gör samma sak, är inte mycket till kyrka. Även om jag och mängder med andra tycker att det är trevligt, gott och klokt.

Men själva grundtanken för Guds existens är ju att han och människor inte är samma sak. Vem

som helst kan givetvis tolka Gud, tolka Gud så att det passar den egna livsstilen, de egna åsikterna och därmed må bättre, känna sig legitimerade av högre ort. Men en kyrka, en religion, måste rimligen vara mer fastnaglad i vad som gäller än så.

När det gäller äktenskap, för att ta ett aktuellt ämne som ju allt från kyrkan till Anna Anka diskuterar, så borde naturligtvis inte kyrkan ha ett dyft med den världsliga, juridiska, föreningen att göra. Sedan må kyrkan tillåta, eller inte tillåta, religiösa äktenskap bäst den vill, och hur man vill.

Men den tolkningen ska utgå från den urkund man anser är helig, inte från något annat. Inte från partikansliet. Inte från opinionsmätningar. Inte ens från taktiska överväganden, som att det är gott att folk som gifter sig kommer i kontakt med kyrkan för det kan medföra en ingång till densamma.

Ska man tro på en Gud och på en skrift man anser är helig, då ska man också göra det. Allt annat blir fänigt. Hur trevligt, demokratiskt och mysigt vi än kan tycka att det är. Men religion är religion, filosofi är filosofi och politik är politik.

Om en kyrkas uppfattningar först har malts genom den kvarn där bara det som är politiskt korrekt, och som går under benämningen ”modernt”, kommer ut känns det mest som en förening vilken som helst. Det har också ett värde. Men det har nog inget med Gud att göra.

Lena Andersson i DN 2013-10-19, citerat i Kyrka och Folk nr 44 2013: Dunbolsterteologerna som har makten i Svenska kyrkan tycks ha som ideal att ju mer viktlost och konturlöst ett tankegods är, desto mer fullfjädrat. (...)

DE ÄGNAR DECENNIER åt att förstå Gud men om någon avkräver dem ett svar med någorlunda precision på vad de kommit fram till och ställer ännu en fråga efter att den första luftpastejen presenterats, är denna av den förkrympta sort som "vill ha tvärsäkra svar på allt". Denna puttrande konflikt har nått en ny kokpunkt i samband med utfrågningarna av ärkebiskopskandidaterna för några veckor sedan och därefter vevats i press och radio. Som religionssociologen Madeleine Sultan sammanfattat saken: "Förut lämnade folk Svenska kyrkan för att de inte trodde. Nu lämnar de den för att de tror."

Tacka Gud för att vi har en be-kännelsekyrka som inte skäms för tron!

Ur Aftonbladet 9 nov. 2013

På söndagarna förvandlas det anrika nöjespalatset Nalen i Stockholm till en kyrka.

Församlingen Hillsong, ett kristet samfund med sitt ursprung i Australien, har sedan en tid tillbaka använt lokalerna till sina möten. Runt 1600 personer besöker Nalen varje söndag, vilket gör det till en av Stockholms största församlingar, och bland de mer namnkunniga trogna besökarna finns sångerskan Carola Häggkvist.

Men vid årsskiftet får Hillsong se sig om efter nya lokaler. I ett inslag av Sveriges Radio, konfronterar Nalens vd, Pernilla Abrahamsson, med några av den starkt musikaliskt inriktade kyrkans värdegrunder. Bland annat uttalar sig församlingens pastor, Andreas Nielsen, kontroversiellt om aborter.

– Det pratas om kvinnans rätt till sin kropp, jag anser att det är en komplicerad fråga och att det finns komplicerade situationer, men jag tror ändå att livet är heligt. Utan att sätta mig över någon så tycker jag att det [abort] är ett

misslyckande, berättar han för SR:s reporter.

Pastorn är inte heller bekväm med att viga två personer av samma kön, och menar att äktenskapet bör vara mellan en man och en kvinna.

– Jag personligen viger inte homosexuella, för att jag tror att äktenskapet kommer ifrån Bibeln – och Bibeln konstaterar att äktenskapet ska vara mellan man och kvinna, säger han.

När Nalens vd Pernilla Abrahamsson får ta del av citat från intervjun blir hon märkbart upprörd.

– Vad jag tycker om det? Det är fruktansvärt, naturligtvis, utbrister hon.

Bara dagar efter Sveriges Radios intervju med Pernilla Abrahamsson blir det klart att Hillsong inte längre får hålla sina gudstjänster på Nalen.

Kommentar: Tänk att avkristningen har gått så långt att ett stillsamt framförande av biblisk moral är något alldeles fruktansvärt och diskvalificerar en församling att hyra en lokal!

Kommande händelser 2014

Ungdomsläger i Vännäs 3-5 januari

Körläger i Göteborg 5-6 april

CELC konferens i Lima, Peru 30 maj-2 juni

Barnläger i Ljungby (Hjortsberga) 29-31 maj

Årskonferens på Hjälmgården 9-10 juli

LBK:s 40 årsjubileum på Hjälmgården 11-13 juli

Kyrkhelg i Ljungby 31 oktober -2 november

BIBELKALENDER 2014

Pris 50:-

Beställ av Ingvar Adriansson,
in.adriansson@bredband.net,
070-3938127

GLÖM INTE PRENUMERERA FÖR 2014!

Sätt in 180:- på bankgiro 306-7345. Glöm inte ange namn, adress och pren. BoB!

Från utlandet: iban se 07 9500 0099 6042 0227 3365 Bic NDeasess

Finlandsnytt

Øyvind Edvardsen är bekant för många av BoBs läsare. Han har studerat vid Martin Luther College i USA, prästseminariet i Leipzig och på Biblicum. Den 30 juni i år gifte han sig med Mirjam Dahlskog. Följande är hämtat från vår finska systerkyrkas hemsida:

Installation av pastor

Den 4 augusti 2013 var en stor högtidsdag för S:t Johannes evangelisk-lutherska församling. Nästan

på dagen fem år efter att församlingen grundades (1.8.2008) fick vi en andra pastor i Øyvind Edvardsen, som kommer från Norge, där han tjänstgjort som pastor i två församlingar inom Den Lutherske Bekjennelseskirke sedan 2010.

Øyvind Edvardsen har med sin hustru Mirjam bosatt sig i Terjärv och kommer främst att ansvara för verksamheten i Lepplax bykyrka. Han kommer också att medverka i gudstjänster i Vasa, liksom också församlingens första pastor Ola Österbacka besöker Lepp-lax. Han är i första hand ansvarig för verksamheten i Vasa.

Øyvind Edvardsen kyrkoherde

Vid sitt sammanträde den 2 oktober 2013 beslöt församlingens styrelse att pastor Øyvind Edvardsen övertar föreståndaransvaret av Ola Österbacka, på dennes förslag. Han innehar ämbets titeln kyrkoherde.

Antalet gudstjänster i Lepplax bykyrka kommer att utökas till tre eller fyra per månad. Kyrkoherden leder även bibelstudier i Lepplax bykyrka varannan onsdag kl 19.

Trettondagsläger i Vännäs

Fredag 3 januari kl. 10.00 - söndag 5 januari kl.18.

På programmet:

Apologetik, hur försvarar man den kristna tron?; Trons frukter - finns de i mitt liv?; Vännäs Winter Games - årets vintermästare ska koras, m.m.

Lägerledare Peter Öman

Anmälan senast den 15/12 till Anneli Lindmark (anneli.lindmark@gmail.com)

Lägeravgift: 600 SEK/person.

Möjligheter till resebidrag: kontakta Peter Öman, albinpeter40@hotmail.com

Guds frid önskar Lutherska Immanuels-församlingen

Välkommen till LBK:s jubileumskör!

Inför LBK:s jubileum på Hjälmgården sommaren 2014 anordnas körläger i Göteborg den 5-6 april.

Körledare: Ola Berg och Marcus Bauer

Vi kommer att sjunga en blandning av gospel, psalmer och sånger ur LBK:s sångskatt.

Ramtider: lördag 10-18, söndag 10-17

På lördag håller Ingvar Adriansson föredraget "Kyrkans lovsång".

Söndagen inleds med gudstjänst och sedan fortsätter körläget.

Anmälan senast 1 mars till
marcus.bauer@home.se
eller 0708-489285.

HJÄLMARGÅRDEN

LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS KONFERENS 9 – 10 juli 2014

Onsdag Välkomsthälsning och kvällsgudstjänst

Torsdag Konferensförhandlingar
Barnens lägerskola
Kör- och musikövning
John Vogt: Erfarenheter från missionsarbete i Europa och världen
Presentation av långväga gäster

LBK:s 40-ÅRSJUBILEUM 11 – 13 juli

Tema: Kristusbrev till världen

Fredag **Del I: Trons grund**
Prof. John Brug, WELS: Skriftens inspiration I och II
Seth Erlandsson: LBK 40 år. Hur började det? Var är vi nu? Vart är vi på väg?
Pastor Andreas Drechsler, ELFK: Förhållandet mellan Bekännelseskriterierna och Skriften
Gemenskapskväll – Hälsningar från våra systerkyrkor

Lördag **Del II: Trons förkunnelse**
Alvar Svenson: Från Statskyrka till Bekännelsekyrka. En kyrkohistorisk tillbakablick.
Prof. John Brug III Den objektiva rättfärdiggörelsen, vårt budskap till världen
Pastor Timothy Hartwig, ELS: Hur möter vi icke-kristna i dagens värld?

Del III: Trons tillämpning

Pastor Artur Villares, Lutherska kyrkan i Portugal: Hur ska vi försvara kristen tro?
Musikgudstjänst Sång- och musikkväll

Söndag Högtidsgudstjänst med nattvardsgång – Egil Edwardsen

Barnundervisning parallellt med föredragen

Barnpassning

Daglig morgon- och kvällsandakt

Uppgifter och anmälan: Anna Karlsson 0372-19068, mob. 070-6693849,
e-mail annaskuriosa@telia.com.

Fullständigt program i Bibel och Bekännelse nr 2 2014 som utkommer i mitten av april

Tankar om svordomar

För inte så länge sedan var det otänkbart att svära i radio och TV. Nu svärs det hämningslöst och hänsynslöst i tal och skrift, i massmedia och vanliga samtal.

Varför svär inte du?

Jag svär inte för att jag skulle vara bättre än de som svär utan av tacksamhet för att Jesus har besegrat djävulen och helvetet så att jag inte behöver frukta döden.

Den bästa gåvan

*Då ska offergåvorna från Juda och Jerusalem behaga HERREN
(Malaki 3:4)*

IBLAND ÄR SVÅRT att hitta på julklappar. En bra strategi kan vara att gå till rätt sorts affär för att hitta en lämplig present till någon. Kanske en herrekipering för pappa, en hemslöjdsaffär för mamma och en leksaksaffär för barnen. Men vart ska vi gå för att hitta en present till Gud?

Malaki profeterade för folket i Juda som såg ut att ha gått till en secondhandaffär. De gav Herren gamla avlagda saker som ingen annan ville ha. Gud blev inte glad. Tidigare i Malakis bok förbrådde han dem: *Om ni bär fram ett blint djur som offer, är inte det något ont? Om ni bär fram det som är lamt och sjukt, är inte det något ont? . . . Förbannad är den som handlar svekfullt, den som i sin hjord har ett djur av hankön, men ändå, när han gör ett löfte, offrar åt HERREN det som är vanställt. Ty jag är en stor Konung säger HERREN Sebaot, och mitt namn är fruktat (Malaki 1:8,14).*

Vilken sorts gåvor behagar vår store och kärleksfulle Gud? Tänk på den gåva han har gett oss: evigt liv genom sin Sons död och uppståndelse. Jesus gjorde vår frälsning till en fri gåva. Sorgligt nog tar många denna underbara sanning på fel sätt. *Billig nåd* är ett uttryck som ibland används

för att beskriva Guds fria gåva. Eftersom människor får den till fyndpris känner de inte behov av att återgälda den med något alltför dyrt. Eftersom de inte behöver göra något för att bli frälsta tänker de att det är gott nog med ett halvhjärtat tack.

Ett par kom till sin pastor med ett erbjudande. "Vi har köpt ett nytt piano," berättade de glatt, och vi har bestämt oss för att skänka det gamla till kyrkan!" Pastorn tänkte efter en stund och sedan sa han: "Vi tar det nya."

Vad kan vi ge som behagar Herren? David säger: *Det offer Gud vill ha är en förkrossad ande. Ett förkrossat och bedrövat hjärta föraktar du inte, Gud (Ps. 51:19).* Därifrån kommer gåvan som behagar Gud. Men det tar inte slut där. Ett förkrossat hjärta som blir helat av Jesus förändrar hela livet så att det blir ett offer som behagar Herren.

Käre Herre, förlåt vår brist på iver. Förlåt att vi gett dig billiga gåvor. Förnya våra hjärtan nu i jul så att vi älskar dig och ger dig det bästa. Styr våra steg så att vi går där du vill. Amen.

Vill du göra månatliga överföringar till LBK?

Använd Nordeas bankkontonummer
9960 4202273365.

Ange om du vill att gåvan ska användas till något särskilt, t.ex. "Ungdomsläger"
"Damlaget" eller något annat.